

บทที่ 3

โครงสร้างกับการอ่าน

เค้าโครงเรื่อง

1. ประโยค
2. กฎเกณฑ์การสร้างประโยคกับการอ่าน
3. ไวยากรณ์ที่ช่วยในการอ่าน
 - 3.1 กริยา
 - 3.2 ประธาน กริยา
 - 3.3 โครงสร้างภายในประโยค
 - 3.4 โครงสร้างอนุเจต
 - 3.5 โครงสร้างเรียงความหรือบทความ

สาระสำคัญ

1. ประโยคคือการเรียงลำดับคำที่ถูกต้องตามไวยากรณ์และสื่อความหมายได้สมบูรณ์
2. กฎเกณฑ์การสร้างประโยคหรือไวยากรณ์มีประโยชน์กับการอ่านในแง่ที่ช่วยในการทำนายข้อความและใช้ในการวิเคราะห์ทำความเข้าใจที่แท้จริงหากประโยคนั้นสลับซับซ้อนมาก
3. ไวยากรณ์ที่สามารถนำมาช่วยในการอ่านมีทุกระดับตั้งแต่คำ ประโยค อนุเจต เรียงความหรือบทความ ทั้งนี้ผู้อ่านจะนำสิ่งนี้มาใช้ต้องเข้าใจโครงสร้างของสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก่อน

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อศึกษาเนื้อหาในบทเรียนนี้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถ

1. อธิบายประโยคได้
2. อธิบายกฎเกณฑ์การสร้างประโยคได้
3. นำไวยากรณ์ที่แนะนำในบทไปใช้ในการอ่านได้

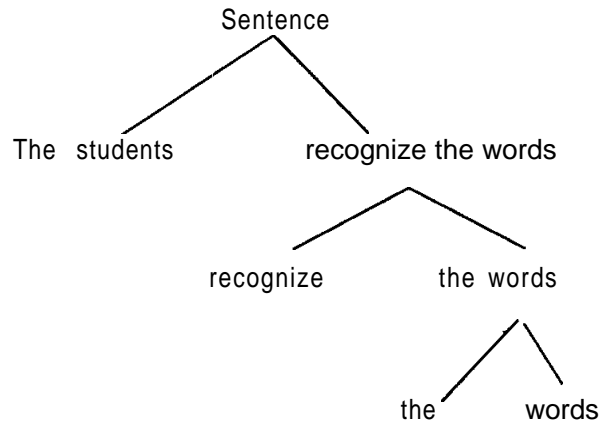
การรู้จักคำเป็นพื้นฐานของการอ่าน แต่ไม่ได้หมายความว่ากรรู้จักคำทุกคำจะเป็นหลักประกันความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ความเข้าใจสิ่งที่อ่านต้องอาศัยปัจจัยอื่น ๆ นอกเหนือจากความรู้เรื่องคำ เช่น ความรู้เรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ (Structure) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับสิ่งรอบตัว

1. ประโยค

ความรู้เรื่องคำอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอสำหรับการอ่าน เพราะคำ ๆ เดียวมักมีความหมายคลุมเครือ ไม่ชัดเจน เช่น คำว่า stand ถ้าอยู่โดด ๆ ความหมายจะไม่แจ่มชัดจนกว่าจะอยู่ร่วมกับคำอื่น ๆ เป็นข้อความหรือประโยค เช่น I bought some apples at a fruit stand by the road this morning. Please stand up when they come in. ดังนั้นความเข้าใจประโยคจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการอ่าน ประโยค (Sentence) คืออะไร ให้ลองอ่านข้อความต่อไปนี้ และดูว่าข้อใดบ้างจัดเป็นประโยค

1. The students recognize the words.
2. They went to the cinema.
3. That man an enthusiastic supporter is.
4. That girl will take the exam.
5. That house green I like.

เมื่ออ่านดู จะเห็นว่าข้อความทุกข้อเกิดจากการเรียงกันของคำ การเรียงกันของคำในบางข้อเป็นไปตามที่ควรจะเป็นและให้ความหมายสมบูรณ์ บางข้อคือข้อ 3 กับข้อ 5 มีการเรียงคำที่ผิดไปจากข้ออื่น ๆ ข้อความที่มีการเรียงคำตามกฎที่ควรจะเป็นจัดว่าเป็นประโยค เพราะเราสามารถแบ่งกลุ่มคำได้ตามคุณสมบัติเฉพาะของมัน และกลุ่มคำเหล่านี้เรียงลำดับถูกต้อง คำที่เรียงกันนั้นควรเป็นไปตามระบบโครงสร้าง การเรียงกันของคำตามระบบในประโยคควรเป็นอย่างไรนั้นสามารถมองเห็นได้ชัดจากแผนผังต้นไม้ (tree diagram)

กลุ่มคำที่แยกออกมาจากประโยคเรียกว่าหน่วยร่วม (constituents) ของประโยค หน่วยร่วมของประโยคข้างต้นนี้คือ the students, recognize the words, recognize, the words, the, words หน่วยร่วมเหล่านี้บางหน่วยอาจเป็นประเภทเดียวกัน เช่น the students กับ the words ดังนั้นเราสามารถแทนที่ the students ด้วย the words ได้ และประโยคใหม่นี้เป็นประโยคที่ถูกต้องตามไวยากรณ์คือ The words recognize the students. แต่ความหมายไม่ถูกต้อง

เมื่ออ่านประโยค The students recognize the words. เราสามารถแยกหน่วยร่วมของประโยคได้เป็น The students กับ recognize the words ซึ่งหน่วยร่วมทั้งสองคือ noun phrase (NP) กับ verb phrase (VP) ดังนั้นประโยคข้างต้นมีโครงสร้าง NP + VP หรือเขียนอีกอย่างว่า S ----> NP +VP อย่างไรก็ตามหน่วยร่วมของบางประโยคไม่ได้ประกอบด้วย NP กับ VP เท่านั้น แต่มี auxiliaries ด้วยเช่นประโยค That girl will take the exam. ประกอบด้วย NP + AUXILIARY + VP

ตามกฎ transformation ของ Chomsky ด้วยคำ 8 คำ และกฎ 3 ข้อ เราสามารถสร้างประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากมาย

กฎ 3 ข้อคือ

1. S ----> NP + VP
2. VP ----> V + NP
3. NP ----> D + N

และคำ 8 คำคือ

N -----> dog, cat, man

V -----> chases, frightens, ignores

D -----> the, a

จากกฎและคำเหล่านี้เราสามารถสร้างประโยคที่ถูกต้องโดยการนำคำไปแทนที่กฎแต่ละข้อ เช่น แทน NP ด้วย the dog แทน VP ด้วย chases a cat เพราะฉะนั้นก็จะเป็น The dog chases a cat. หรือสามารถแทนแบบอื่นได้อีก นอกจากนี้กฎ transformation ยังมีกฎเกี่ยวกับการเปลี่ยนประโยค active เป็น passive เปลี่ยนประโยคให้เป็นปฏิเสธ เปลี่ยนประโยคให้เป็นคำถาม ด้วยกฎต่าง ๆ เหล่านี้เราสามารถสร้างประโยคแบบต่าง ๆ ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากมาย แต่ทั้งนี้ประโยคที่ถูกต้องตามไวยากรณ์อาจสื่อความหมายที่เป็นไปไม่ได้ในโลกนี้ เช่น The cat chases a dog.

ประโยคที่เราสามารถนำมาวิเคราะห์นี้เป็นภาษาระดับโครงสร้างผิว (surface structure) เราแบ่งโครงสร้างภาษาออกเป็น 2 ระดับ คือภาษาระดับโครงสร้างลึก (deep structure) กับโครงสร้างผิว (surface structure) ภาษาระดับโครงสร้างผิวกับโครงสร้างลึกจะเชื่อมโยงกันด้วยกฎเกณฑ์การสร้างประโยค (syntactic rules)

โครงสร้างผิวคือเสียงพูดที่ได้ยินหรือตัวอักษร คำ ประโยคที่มองเห็นได้ ส่วนโครงสร้างลึกคือความหมายที่แฝงอยู่ในผู้ใช้ภาษาคือผู้พูด ผู้ฟัง ผู้เขียน หรือผู้อ่าน และความหมายนี้ส่งผ่านทางโครงสร้างผิว การหาความหมายที่แท้จริงหรือโครงสร้างลึกของสิ่งที่ได้ฟังหรืออ่านอาจไม่สามารถทำได้ทันทีจากโครงสร้างผิว หรือกล่าวอีกอย่างคือโครงสร้างผิวไม่สามารถถ่ายทอดโครงสร้างลึกได้อย่างครบถ้วน โครงสร้างผิวกับโครงสร้างลึกไม่ได้มีความสัมพันธ์กันในลักษณะตรงตัว (one to one correspondence) เช่นประโยคหรือโครงสร้างผิวที่แตกต่างกันอาจสื่อความหมายเดียวกัน ยกตัวอย่างประโยค I saw Jane this morning. Jane was seen by me this morning. หรือโครงสร้างผิวของประโยค Wearing black to wedding party is impolite. และ I just want to. อาจให้ความหมายมากไปกว่าข้อความที่เห็นนี้ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับผู้อ่านจะแปลความ อย่างไรก็

ให้บอกว่าคุณคิดว่าข้อใดต่อไปนี้เป็นประโยคที่ผิดไวยากรณ์หรือให้ความหมายที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่
เป็นประโยคที่สมบูรณ์

1. Each country is subdivided into several district.
2. Which I don't like at all.
3. I am recognized by the words.
4. Pollution is avoided by people.
5. They seem to rely completely on thir teacher.

2. กฎเกณฑ์การสร้างประโยคกับการอ่าน

การหาความหมายจากสิ่งที่อ่าน ความรู้เรื่องคำ (lexicon) บริบท (context) อย่างเดียว บางครั้งไม่ได้ทำให้ผู้อ่านได้รับความหมายอย่างถูกต้อง เช่น play the horses กับ the horses play คำศัพท์กับบริบทไม่ได้ทำให้ความหมายชัดเจน สิ่งที่กำหนดความหมายข้อความนี้คือวากยสัมพันธ์ (syntax) วากยสัมพันธ์เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียงคำเป็นวลี ซึ่งประกอบกันเป็นประโยค เป็นสิ่งที่ช่วยบอกตำแหน่งหน้าที่ของคำว่า play กับ the horse และในที่สุดช่วยชี้ให้เห็นถึงความหมายที่ผู้เขียนตั้งใจบอกไว้

